Požehnaný Nový rok 2013

Zdá sa mi, že nepatrím do tejto doby. Ľudia tu robia čudné veci. Ustavične sa ponáhľajú, aby potom trávili dlhé hodiny nečinnosťou pri opojných nápojoch a nezmyselných rečiach. Rúbu lesy a keď lesy zmiznú, divia sa, že sú tu povodne. Keď prší nadávajú, že prší, keď svieti slnko nadávajú, že je teplo. V lete sa takmer nahí vyskytujú v neznesiteľných horúčavách na juhu Európy namiesto toho, aby sa ocitli v lesnom chládku. V zime sa im nepáči keď je málo snehu. Keď je snehu veľa, sťažujú sa tiež. Nevážia si, keď sú zdraví. Sú to ľudia, ktorí prišli medzi nás - neandertálcov. jurajlukac.blog.sme.sk

Každý január je o tom istom. Chceme naštartovať nový život, zmeniť sa na lepších a usilovnejších ľudí a preto si neváhame vystavať motivačný rebríček plný skvele vyzerajúcich predsavzatí. I keď sa nám možno nepodarí splniť ani tretinu z nich, dobrou správou je, že sa vôbec rozhýbeme a začneme korigovať naše osudy aspoň takýmto pozitívnym spôsobom.

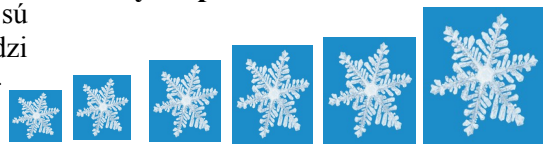

Redakcia časopisu Hrapinosek: p. uč. Gazdíková, p. uč. Lukáčová, p. uč. Jurči
Ilustrácie: J. Šikyňová 8.A, L.Šprláková, 3.ročník

HRAPINOSEK

Časopis žiakov
Základnej školy s materskou školou v Hladovke

ROČNÍK 19 ČÍSLO 1 15. 12. 2012

práce žiakov, poučenie, relax, zábava, súťaže

Milí žiaci,

do rúk sa vám dostáva vianočné číslo. Prináša vám informácie zo školy, čítanie na voľné chvíle z tvorby našich žiakov. Zima je čarovné obdobie, ktoré prináša do našich príbytkov pokoj a dni oddychu. Aj vám sa zdá, že ten čas letí akosi rýchlo? Ani sme sa nenazdali a už premýšľame nad tým, čo kúpime pod vianočný stromček našim najbližším. Túžobne čakáme na slávnostný večer, jedinečný, neopakovateľný. Každá maličkosť venovaná z lásky poteší tých, ktorí napĺňajú miesta v našom srdci. Premýšľali ste niekedy nad tým, či každý z nás má to šťastie a môže tráviť tieto zázračné sviatky v teple svojich príbytkov? Myslím, že len máloktorý z nás sa pohráva s touto myšlienkou. Dôležité je však, aby sme nad touto témou neuvažovali len počas sviatočných dní. Zastavme sa na chvíľu a rozmýšľajme nielen na vianočnú atmosféru, ale hlavne na to, čo pre nás sviatky znamenajú. Príjemné čítanie a krásne vianočné sviatky Vám praje Váš Hrapinosek

Aktuality

Žiaci našej školy súrodenci Andrej a Tomáš Brnušákovci nezaháľali ani cez prázdniny a zúčastnili sa Majstrovstiev Európy mládeže v šachu, ktoré sa konali v dňoch 16.8.-26.8.2012 v Top hoteli v Prahe. Zaradili sa tak medzi 47-člennú slovenskú hráčsku výpravu. Celkový počet zúčastnených hráčov na tomto podujatí bol 1173 v kategóriách 8, 10, 12, 14, 16, 18 rokov zo 46 krajín. Po dobu 9 dní odohrali 9 náročných šachových partií. V silnej konkurencii sa nestratili, hlavne Andrej svojim výkonom nesklamal (50% úspešnosť), hral húževnato a k veľkému úspechu mu chýbalo to povestné športové šťastie. Aj napriek tomu sa zaradil medzi najúspešnejších šachistov svojho materského klubu (Liptovská šachová škola). Pre obidvoch hráčov to bola veľmi dobrá skúsenosť, ktorú určite zúročia v ich ďalšom napredovaní. Z Prahy si tak odnášajú veľa zážitkov a dojmov.

22. 9 (v sobotu) žiaci tretieho ročníka spolu s ŠKD navštívili filmovú rozprávku "Doba ľadová 4" v kine Mier Trstená. Pred predstavením sa deti posilnili pizzou, ktorá im veľmi chutila. Z kina sme si odniesli veľký zážitok a už teraz sa tešíme na ďalšiu rozprávku.

Rekonštrukcia školy

Počas prázdnin našich žiakov v škole vystriedali robotníci. Súčasne s rekonštrukciou strechy sa vykonala nadstavba III. poschodia, vykonala sa kompletná rekonštrukcia elektrických rozvodov, vymaľovali triedy a chodby a v týchto dňoch sa dokončuje aj rozširovanie kamerového systému. Prvá etapa nadstavby a výmeny strechy sa síce skončila 7. 9. 2012, ale vyučovanie beží už od začiatku septembra a to v pekných a vynovených priestoroch.

V rámci dejepisnej exkurzie navštívili žiaci piatych ročníkov Oravský hrad. Oravské múzeum poriadalo podujatie s názvom História bližšie k deťom a mládeži. V rámci tradičnej prehliadky hradu mali žiaci možnosť ochutnať jedlá stredovekej kuchyne, poťažkali si naozajstné meče, či dýky, dozvedeli sa veľa zaujímavých informácií o majiteľoch hradu a jeho správcoch, pozreli si módnu prehliadku v dobových kostýmoch a oboznámili sa s postupom prác pri spracovaní ľanu. Údiv na ich tvárach vzbudila informácia o tom, že prešli 623 schodov. A hoci im to dalo poriadne zabrať, všetci odchádzali spokojní a plní dojmov.

Na záujmovom krúžku, „Tvorivé prekvapenia“, prekvapili aj samotní žiaci svojou šikovnosťou zručnosťou a nápaditosťou. Presvedčte sa sami. Jesenná výzdoba v obrazovej prílohe.

Epitaf je lyrický nápis na náhrobnom kameni. Vznikol z epigramu, mal by vystihovať pochovaného.
Aký by ste chceli **epitaf**? A chceli by ste vôbec dáky?
Na hrobe Sama Chalupku je epitaf:
Pravde žil som, krivdu bil som, verne národ môj ľúbil som. To jediná moja vina a okrem tej žiadna iná. (S. Chalupka), toľko hovorí wikipédia.
Aký by ste chceli **epitaf**? A chceli by ste vôbec dáky?
Naši deviataci sa pokúsili vytvoriť také, ktoré ich mali vystihnúť. Či sa im to podarilo, posúďte sami.
Tu odpočíva Dominik Tješ. Prosím, nesmúťte, neplačte. Ja som vás neopustil, ja som vás iba predbehol.
Martina Šprlová:
Len život, ktorý žijeme pre ostatných, stojí za to. (Albert Einstein)
Odpočívaj v pokoji. Navždy v našich srdciach.
Jaro Šprlák*:Tu odpočíva úspešný mládenec, ktorý zarábal veľa peňazí, a vedel sa o ne aj podeliť.*
Denisa Schiferdeckerová:Smiech a moja veľká huba patrili ku mne a komu sa to nepáčilo, mal mi to povedať skôr.
PS: Aj tak by som si z toho nič nerobila.
Patrícia Škrabeková: *Na živote som milovala to, že každý deň ma naštval niekto iný.*
Zomrieť to je ľahké, ale žiť, to nie je len tak***. Jana Jančová***

Záhady planéty

HAVANA | ***Dvojica kanadských výskumníkov nedávno na dne Atlantického oceána objavila obrovské mesto, o ktorom sa domnieva, že je bájnou Atlantídou. S prieskumom oblasti začali zhruba pred desiatimi rokmi.*** **Minulý štvrtok sme priniesli informácie o tom, že vedci našli pri východnom pobreží Kuby zrúcaniny starovekého mesta, v ktorom** kedysi žila vyspelá civilizácia. V hĺbke približne 600 metrov objavili štyri pyramídy, sfingy a ulice s vyrytými nápismi, ktoré pripomínajú hieroglyfy.

Pokračovanie témy láska, str. 8

Láska je vzťah dvoch spriaznených duší.
P. Oklapková

Láska je dar. Je to život. Dostane ju každý, no nie každý s ňou vie narábať. Dokáže raniť. Je to zmysel života. D. Planieta

Pre mňa je láska ako priateľstvo, no líši sa v tom, že keď sa niečo raz už pokazí, tak to nikdy nebude rovnaké. Láska je, keď sa aj babka s dedkom majú po toľkých rokoch stále radi. Je to cit matky k svojmu dieťaťu. ***E. Betuštiaková***

Láska je ako príklad matematiky. Počítaš, zmýliš sa, chceš sa opraviť, ale je už neskoro pretože zvoní. Je to cit, ktorý sa nedá slovami opísať. Má rôzne podoby; láska k dieťaťu, láska k blížnemu, k rodičom, priateľom, zvieratám, prírode ... Každý človek pozná a zažil lásku. Veď predsa ŽIVOT sa zakladá na LÁSKE.***J. Trojanová***

Láska, ten nenahraditeľný cit. Bez lásky predsa nikto nemôže žiť. Či už k chlapcovi, dievčine alebo k svojej mamine.
Dar lásky, dostane ho každý, no nie všetci ho vedia využiť. Niektorí pod rúškom drsného rebela skrývajú srdiečko, ktoré dokáže milovať a chce byť milované. Niektorí zas vedia veľmi zraniť srdce druhého človeka. Skrývajú sa za maskou milujúceho....

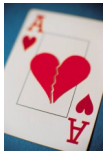

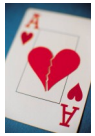
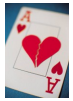

Najsilnejšia je však láska k rodine a k Bohu. Veď bez nich by tu nebol nikto z nás. A preto si myslím, že tento dar by sa nemal len tak zahadzovať.
N. Grofčíková

Láska ???? Je to pocit mať niekoho rád, je to obeta pre niekoho, je to pocitový vzťah, je to šiesty zmysel tela, môže potešiť, ale aj sklamať. ***J. Šprláková***

Láska je to krásny ľudský cit. Láska je ako prsteň, ktorý nemá koniec.
T. Červeňová

Láska je cit, ktorý prejavujeme k ľuďom, ktorých máme radi. Keď počujem slovo „láska," hneď sa mi hlavou premietne rodina a červené srdce ako krv. Človek žije preto ,aby bol milovaný. Najväčšia láska je láska k Bohu a k našej rodine. ***N. Šprlová***

Láska je symbol partnerskej lásky. Je to silný citový vzťah. Keď sa s ním rozprávaš o všetkom a on to vždy pochopí. Keď máš istotu, že sa na neho môžeš obrátiť o pomoc. Láska mi môže srdce naplniť, potom zlomiť a to zlomené srdce zase vyliečiť. ***S. Bušová***

Láska je kytica v náručí ženy. Láska je niečo príjemne a pekné, bez čoho by svet nemohol byť svetom. Láska je úsmev na rozlúčku. Láska je to, keď druhému odpustíš to, čo by si za iných okolností neodpustil. ***D. Trojan***

Láska je cit. Láska je neha, Láska je, keď vieš, že ťa má niekto rád a stojí pri tebe v každej chvíli. Láska je dar, bez ktorého by sme sa nezaobišli, pretože kto nemiluje, nežije.
M. Djobeková

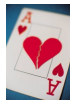
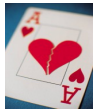

Aktuality

Písal sa deň 11. 10. 2012, bol to krásny jesenný čas, v ktorom sa konal druhý ročník súťaže Sudoku. Tejto akcie sa zúčastnili žiaci 5. a 9. ročníka. Súťažili v troch kategóriách. Samotní žiaci sa presvedčili, že matematika nemusí byť zo zásady nudný predmet a tak si niektorí odniesli pekné spomienky, iní malé ceny a účastnícke diplomy. Kto tam nebol, mohol ľutovať, no čakáme ho na treťom ročníku, zase o rok p. u. E. Babinská, p.uč. S. Gazdíková

Týždeň od 8. do 12. 10. 2012 sa na našej škole niesol vo farebnom duchu v rámci multikultúrnej výchovy. Týmto sme chceli poukázať na to, že aj keď sme ľudia rôzni v názoroch, povahe, aj farby pleti, sme ľudia, ktorí chcú byť k sebe tolerantní a vedia sa navzájom akceptovať. V pondelok sme začínali zelenou, v utorok pokračovali modrou, v stredu sa škola "červenala", vo štvrtok "žltla" a v piatok sme pôvodnú bielu farbu zamenili za čiernu z úcty k zosnulému p. farárovi PaedDr. Jozefovi Golvoňovi.

Už po druhýkrát sa naša škola zúčastnila Spartakiády pod vedením p. uč. Kuboleka, na ktorú nás pozvali susedia z Poľska z Raciechowic. Súťaž prebiehala v poľskom meste Zakopané. Program sa začal už v piatok atletickými súťažami. V ten istý deň sme si pozreli skokanské mostíky v športovom centre Zakopané. V sobotu žiaci súťažili v športových disciplínach – futbal a volejbal. Poobede bolo naplánované plávanie. Deň zakončili diskotékou. V nedeľu po sv. omši bolo slávnostné vyhodnotenie.

Druhý októbrový týždeň je v našej materskej škole už tradične týždňom zdravia. Deti si samé pripravujú desiaty, ako napríklad medovú nátierku, mrkvovú, vajíčkovú, rybaciu, ale chutil im aj chlebík s maslom a paradajkou. Spolu sme zvládli aj jablkovo -mrkvový šalát. Upiekli sme si domáci chlebík a jeho vôňa sa šírila celou MŠ. Tento týždeň sme sa venovali aj športovým aktivitám a príjemným prechádzkam našou dedinou. Záver týždňa sme ukončili návštevou Terezkinej babky, ktorá nám upiekla moskáľ, a tak deti mohli skúsiť aj pokrm našich predkov.

Vo **štvrtok 15.11.2012** naši ôsmaci a deviataci navštívili **Mestské divadlo v Žiline**. Hoci sa pôvodné naplánované divadelné predstavenie Jánošík nekonalo, uvítali sme aj zmenu divadelnej hry pod názvom Mačacie schody. Táto komorná psychologická hra, ktorá koketovala so žánrom psychotrileru a detektívky v zaujímavo čisto mužskej interpretácii, nás veľmi pobavila a okrem umeleckého zážitku sme si odniesli dobrý pocit zo spoločne kultúrne prežitého jesenného dňa.

Aktuality

Dňa 16. 10. 2012 sa žiaci piateho, šiesteho a siedmeho ročníka zúčastnili na obvodnom kole v Malom futbale, ktorý sa odohral v ZŠ Trstená. Žiaci skončili na III. Mieste.

Vo štvrtok, 18. 10. 2012 sa na 1.stupni konala "Jesenná slávnosť", na ktorej každý rok privítavame našich malých prvákov. Tentokrát sa niesla v duchu mrkvy. Deti sa zabávali, tancovali, súťažili, obdivovali a ochutnávali jedlá, ktoré pripravili so svojimi rodičmi.

V piatok, 19. 10. mali žiačky 7. ročníka spestrenú hodinu biológie k téme koža o besedu s p. kozmetičkou V. Vrabčekovou. Beseda bola zameraná na starostlivosť o pleť, nechty, vlasy a pod. Zaujímavá bola aj jednoduchá ukážka čistenia pleti vhodná pre ich vekovú kategóriu. Dievčatá sa prostredníctvom diskusie veľa dozvedeli, hlavne to, ako sa starať o svoju pleť v období dospievania. Ďakujeme!

Babie leto je čas na posledné výlety do prírody s krásnymi výhľadmi. Aj tento rok sme využili príležitosť slnečného dňa, 23. 10. 2012, žiaci prevažne siedmeho ročníka prešli časť Kvačanskej doliny smerom na Oblazy, kde sú zrekonštruované mlyny na riečke Kvačianka, potom sme sa presunuli do obce Veľké Borové. Cestou späť sme navštívili technickú pamiatku Františkovu hutu pri obci Podbiel a židovský cintorín pri Trstenej.

Žiaci 8. ročníka sa spolu so svojimi tr. učitelmi p. uč. Dulkom a p. uč. Kubolekom dohodli, že posledné jesenné dni vystúpia na pekný kopec Skorušiná (1302m). Trasu sme začali v neďalekej obci Liesek. Počasie nám prialo, na vrchole sme videli končiare Západných Tatier, Magury, Babej hory a Piľska. Žiaci spoznali ďalšie z krásnych miest na Orave.

Jeseň sa odela do svojho pestrofarebného plášťa, zahalila celú krajinu svojou krásou. Aj naši škôlkari počas celého týždňa poznávali farby a ich odtiene. Výsledkom experimentovania s farbami sú výrobky detských prác v celej našej škôlke.

Naši najmenší spoznávali Hladovku svojimi očami. Sami si nafotili hlavné objekty obce. Navštívili aj Dom ľudových tradícii. Zhotovili si pojmovú mapu Hladovky, do ktorej si každý mohol zakresliť svoj dom.

Prišla zima...

Zima biela prišla už k nám,
aj ja ju tiež pekne vítam.
Teším sa na sánkovačku,
taktiež aj na lyžovačku.
Mikuláš za chvíľu príde,
darček sa každému ujde.
Viem, že každý zimu má rád,
aj snehuliak je deťom kamarát.
Cencúle na strechách visia,
každé dieťa rado výska.
Výskajú od radosti,
že nemajú starosti.
Za chvíľu už Vianoce,
stromček sa nám ligoce.
Ježiško sa narodí,
darčekom nás poteší.
Zima nám už prituhuje,
mrázik okná namaľuje,
sniežikom nás potešuje.

Karolína Kendralová VI.B

Ako si obojaké spoluhlásky užívali prázdniny pri rieke

Kde bolo, tam bolo bol hrad a v tom hrade žili obojaké spoluhlásky: m, r, s, v, p, b, f a z. Raz sa rozhodli, že pôjdu na prázdniny k vode. Tak šli. M, r, s, v. No zdalo sa im, že je ich málo, a tak zavolali aj p, b, f a z. Zobrali si so sebou: dva stany, piknikové koše, deky a občerstvenie. Ako tak šli, začuli šumieť rieku. Prešli ňou . Za riekou bola cesta. Neďaleko bol pastier. Obojaké spoluhlásky šli okolo neho a videli množstvo oviec, psa a jedného barana. Vrátili sa opäť k rieke. Všetky spoluhlásky sa vyzliekli do plaviek okrem troch. Tie sa rozhodli, že najprv postavia stany, potom pôjdu na drevo, do neďalekého lesa. Pomaly sa chýlil deň ku koncu. M, r, s, v, a p sa začali obliekať, lebo im už bola zima, zatiaľ čo b, f a z schovávali jedlo do stanov. Obojaké spoluhlásky sa prezliekli do pyžama, zatvorili stan a prikryli sa dekou. Len čo zahasili svetlo, začuli vyť vlka. Zavýjal preto, lebo bol spln. Všetky spoluhlásky sa báli, a tak nepovedali ani slovko. Ráno sa zobudili a naraňajkovali. Ešte chvíľku si zaplávali a šli domov do hradu. Cestou však zabudli na obojakú spoluhlásku f. A tak vznikli vybrané slová po: b, m, p, r, s, v, z. Zazvonil zvonec a rozprávky o obojakých spoluhláskach je koniec.....

Barbora Chovančák 6.B

Túžba lietať

Jedného krásneho dňa sa na jednom dvore hralo malé dievčatko menom Natálka. Malo krásne modré očká, hnedé vlásky a na tvári milý úsmev. Bola to sirota a vyrastala v detskom domove, ale neskôr si ju adoptovali iní rodičia, ktorí nemohli mať vlastné deti. Natálke sa v tej rodine páčilo a tak si na ňu pomaly začala zvykať. Mala jeden sen, chcela lietať. Keď sa blížili jej dvanáste narodeniny, chystali pre ňu veľkú oslavu. Keď prišiel ten deň, bola šťastná. Rodičia jej sľúbili, že jej splnia jej najväčší sen. Keď ho povedala rodičom, nemohli uveriť vlastným ušiam, že také dievčatko Natálka chce lietať. Natálka povedala ,že by chcela lietať ako vtáci v oblakoch aj keby len na chvíľu. Rodičia rozmýšľali ako ten sen uskutočnia. Dlho , dlho ich nič nenapadalo. Až raz sa to stalo. Otec pri práci dostal nápad a tíško ho pošepkal manželke, aby to bolo pre Natálku prekvapenie. Povedal jej, že ich dcérke splnia dávno vysnívaný sen. Kúpia jej zoskok padákom, a tak aspoň na chvíľu bude môcť lietať ako vtáci na oblohe. Mama s nápadom súhlasila. Všetko pripravili a nič netušiace dievčatko viezli autom k miestu odletu. Mamka jej zaviazala oči šatkou. Obliekli ju do výstroja a spolu nasadli do vrtuľníka. Vrtuľník naštartoval a s posádkou sa vzniesol k oblohe. Až teraz si Natálka dala dole šatku a od samého šťastia objala rodičov. Už sa nevedela dočkať, kedy spolu s asistentkou zoskočí. Musela si nasadiť postroj a pripnúť si ho. Asistentka skontrolovala padák a nad dverami začalo blikať červené svetielko. Asistentka povedala, že sa majú pripraviť. Potom začalo blikať zelené svetielko a otvorili sa dvere. Natálka poslala mame vzdušný bozk a pripravila sa na zoskok. Počula ako pilot odpočítava tri, dva , jedna a potom cítila už len vietor okolo seba. Pozerala sa vôkol a pociťovala chvenie. Asistentka sa s ňou rozprávala a v stanovenej výške otvorila padák. Už len chvíľku myslela si Natálka a ešte raz si to všetko obzrela z vtáčej perspektívy. A v tej chvíli dopadli na trávnik. Len čo sa vyslobodila z lán a popruhov, rozbehla sa k rodičom a objala ich. Ďakovala im za splnený sen.

Prešlo veľa rokov. Natálka vyrástla a vydala sa, ale ani raz nezabudla na svoj prvý zoskok padákom. Natálka považovala tento zážitok až do konca svojho života za ten najkrajší. ***I.Brnušáková,7.roč.***

Privítajme starkých v škole

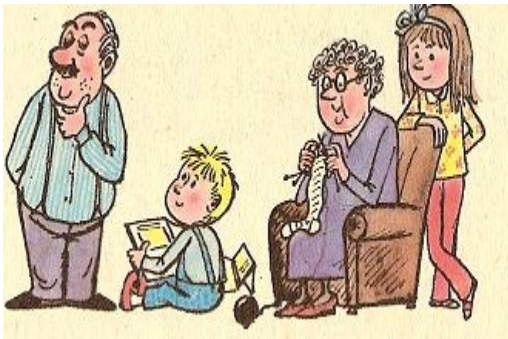

Posledný októbrový piatok sa niesol v znamení osláv sviatku venovaného našim starým rodičom. Pri príležitosti októbra - Mesiaca úcty k starším si žiaci našej školy pripravili bohatý program. Začal sa v kostole, svätou omšou. Potom si svojich dedkov a babky priviedli do kultúrneho domu, kde sa im predstavili v bohatom kultúrnom programe. Záver osláv patril spoločnému posedeniu žiakov a učiteľov v triedach, kde naši starkí načreli do bohatej studnice svojich spomienok a porozprávali svojim vnúčatám o tom, aký život mali oni, ako chodili do školy, čím sa zaoberali. Besedy boli o to príjemnejšie, že si všetci pochutnávali na pečených dobrotách, ktoré nachystali deti spolu s rodičmi. Že sa akcia vydarila, o tom svedčili aj slová vďaky z úst starých rodičov za príjemné spestrenie ich jesene života.

Záhady sveta

ATLANTÍDA je legendárny ostrov s vyspelou kultúrou, ktorý sa po prírodnej katastrofe prepadol do hlbín mora. O Atlantíde sa prvý raz zmieňuje Platón. Platón sa pritom odvolával na rozprávanie egyptského kňaza Solóna. Atlantídu vraj zničila mohutná prírodná katastrofa približne v roku 9600 pred Kr. (v tom istom období sa mimochodom podľa najnovších zistení skončila posledná ľadová doba. Hoci existencia tohto kontinentu nebola nikdy presvedčivo potvrdená, vedú sa dodnes debaty o jeho existencii a možnej polohe.

Náš školský vzdelávací program "S KRPČEKOM DO SVETA" je zameraný na regionálnu výchovu. Aj u našich najmenších sa snažíme spoznávať ľudové tradície, zvyky, ľudový folklór. Šikovné mamičky Martinka Šinaľová a Janka Šikyňová nám zhotovili krpčeky Janka a Marienku. Každý týždeň budú putovať po rodinách a zbierať informácie o tradíciách v našej obci.

Janko a Marienka

Dňa 6. 11. 2012 sa žiaci piateho a šiesteho ročníka vybrali na divadelné predstavenie v dvojjazyčnom prevedení. Anglicko- slovenská rozprávka o hračkách tretieho tisícročia neformálnym a vtipným spôsobom obohatila hodiny angl. jazyka. Na mladého diváka čakalo príťažlivé činoherné predstavenie.

Túžba lietať

Bol krásny a slnečný deň. Len jemný vánok pohojdával stebielka trávy a v lístie v korunách stromov. Aj motýle a včielky sa radovali, že po niekoľkých dažďivých dňoch môžu znova zbierať nektár z rozkvitnutých kvetov.

„Bolo by super zájsť si poobede na huby," povedala mama. Srdce mi poskočilo od radosti. Celá natešená som poskakujúc utekala prichystať košík, s niečím na zahryznutie a nejakú vodu. Veď les je od domu dosť vzdialený. Cesta nám ubiehala rýchlo , lebo pohľad na krásne stromy, rozkvitnuté kríky nám dodával dobrú náladu. Do kroku tiež nôtili vtáčiky a tešili sa spolu s nami. „Konečne, prvý hríb," hlasno skríkla najmladšia sestra a naťahovala malú rúčku , aby ho zobrala a dala do košíka. „Ale veď to je muchotrávka," povedal oco. Zrazu sme počuli buchot, praskanie halúzok a tiché mrmlanie. V kríkoch na jednej strane sa niečo pohlo. Chvíľu na to z nich vykúkala medvedia hlava. V tom momente nás oblial horúci pot. Ani neviem, ako a kedy sa všetci rozutekali. Iba ja , akoby som mala drevené nohy. Konečne sa mi podarilo odlepiť od zeme a tiež uniknúť medveďovi.

No na strom to akosi nešlo. Aj keď ma všetci povzbudzovali, cítila som sa, ako by som prirástla k zemi. V hlave som mala iba jednu myšlienku: „Chcem lietať, chcem vyletieť na strom". Ešte jeden pohľad na medveďa. „Pomoc!," veď to je medvedica, v tých kríkoch asi boli jej mláďatá pomyslela som si. A nemýlila som sa, za ňou cupkali dvaja malí medvedíci. Vtom ako by mi naozaj narástli krídla. Začala som sa šplhať na strom. Keď ma už opúšťali sily, otec odlomil konár a pomocou neho ma vytiahol na strom. Nastala dlhá chvíľa čakania , lebo medveďovi teda medvedici sa akosi odísť nechcelo. „Teraz by sa nám zišli krídla," myslela som si. Už sa aj začalo stmievať. Medvedica s mláďatami sa pomaly vzďaľovali od stromu. Keď nám už také veľké nebezpečenstvo nehrozilo, zoskočili sme, zobrali nohy na plecia a utekali tak rýchlo , ako sme vládali. Ocitli sme sa pri akomsi potôčiku. „Čo teraz, ako sa dostaneme domov?" opýtala sa ustráchane mama.

Zrazu sme zbadali niečo blyšťavé a lesklé. Prišli sme bližšie a hľa! Starý kompas. „Asi ho tu niekto stratil, alebo ho nám priniesol orol," žartovala som. „Orol by mal odniesť nás, to by bolo lepšie," ozval sa otec. Pozrel na kompas a ukazoval rukou: „Tadiaľto, bez krídel a po svojich."

.Doma ma potom napádali rôzne myšlienky. Keby ľudia vedeli lietať, všetko by bolo jednoduchšie. Ale keď budeme mať túžbu a vôľu , možno sa nám to raz podarí. ***A.Šikyňová,7.roč.***

Práca v továrni

Priemyselná revolúcia preniesla prácu z polí a malých domov do tovární a závodov, kde majú ľudia lepšie podmienky.

V továrni ľudia pracujú s tovarom, strojmi, musia dodržiavať pracovný čas, ale takisto aj bezpečnosť pri práci. Aby vedeli toto všetko, zamestnávateľ ich najprv poučí. Najlepšie je, keď robotníci majú na svoju prácu aj kvalifikáciu. Na prácu v továrňach je potrebné mať pracovný odev a obuv, v niektorých dokonca aj prikrývku hlavy, či rukavice, okuliare a podobne. Robotníci majú nárok na čas prestávky, napríklad na desiatu, alebo obed. Do práce sa chodí pravidelne, načas, každá absencia musí byť zdôvodnená a potrestaná. Smerodajný pre zamestnancov i zamestnávateľov je u nás Zákonník práce. Za prácu ľudia podľa jej množstva a kvality majú dostať výplatu.

Heslo – práca šľachtí je pravdivé. Ľudia v práci sa stretávajú, zarobia peniaze, ktoré potrebujú na prežitie. Vedia, že užitočne strávili čas, pretože dielo ich rúk potrebuje niekto ďalší. Tak ako to je povedané aj v detskej básničke – pre radosť a úžitok má každý svoju prácu rád, tak je to, a tak to má byť, maličký môj kamarát.

Janka Šikyňová 8. A

Láska

Žiaci 8. ročníka na literatúre spoznávajú ľúbostnú poéziu od staroveku po súčasnosť. Láska je silný cit, dokáže ľudí motivovať, dať im silu prekonať prekážky a hľadať si miesto v živote. Pritom láska nemusí byť len láskou partnerskou. Najsilnejším ľúbostným citom je láska materinská a rovnako silná a inšpiratívna je láska k rodnej zemi. A čo znamená pre našich ôsmakov?

Pre mňa láska znamená dar, ktorý sa nás pokúša spojiť. Láska znamená vzťah dvoch ľudí ,ktorí sa majú radi. Podľa mňa láska je silná vec, ktorej sa nedá utiecť. Pre mňa láska znamená všetko, pretože bez nej by sme tu neboli. Láska znamená aj keď matka pri tebe bdie, keď si v horúčkach. ***Z. Bušová***

Láska pre mňa znamená život, pretože život bez lásky nie je možný. Či už tá materinská, priateľská alebo ľúbostná. Ľudský život je životom len s láskou. Bez nej ostane len nenávisť. Keď človek má všetko okrem lásky ostane v jeho srdci jedno obrovské prázdne miesto a nikdy nenájde šťastie. ***Ľ. Števuliaková***

Láska je dar z neba. Je to pocit ktorý pozná každý. Je to cit ktorý potrebuje celý svet. Na ňom sa zakladá celý život. Pocit ktorý sa len tak nedokáže opísať slovami, lebo v každom prípade je jedinečný.

E. Šikyňová

Láska sa nenadúva, nezávidí je trpezlivá nehnevá sa je dobrotivá nemysli na zlé. Láska je cit v človekovi bez ktorého sa nedá žiť.

Dnešný svet je chudobný na lásku. človek nikdy nie je sám lebo je s ním Boh = Láska. ***L. Šikyňa***

Láska: Človek sa narodil preto aby bol milovaný. Najväčšia láska je k rodine a k Pánu Bohu .Láska je niečo neopísateľné, čo sa slovami nedá opísať. Láska je ako vybrúsený drahokam. Láska je ako balón naplnený vzduchom. ***T. Trojan***

Podľa mňa je láska najsilnejší magnet na svete. Pre mňa je láska to, keď ľúbi jeden druhého. Pre mňa je láska pocit, ktorý sa nedá vyjadriť slovami. Podľa mňa je to schopnosť obetovať pre toho druhého všetko. Pre mňa je láska zmysel môjho života ... ***D. Mientusová***

Láska je, keď ma moja mama ľúbi aj vtedy, ,keď jej spôsobujem trápenie a starosti. Láska je i vtedy, keď má človek rád toho druhého aj s chybami. Bez lásky zostane len nenávisť. Láska nerobí chyby, iba človek, pretože len človek je omylný. ***A. Šuvadová***

Láska je cit dvoch ľudí. Láska je tá, ktorá ostáva stále, či jej dáme všetko alebo všetko odopierame. Je to vzťah. Opora pre človeka.

J. Šumylová

Aktuality

I. stupeň

V piatok 7.12. 2012 aj do našej školy zavítal Mikuláš. Deti ho prekvapili pekným programom a on ich za to obdaroval balíčkom so sladkosťami.

II. stupeň

V piatok 7. 12. 2012 sme si v rámci projektového vyučovania skrátili chvíle čakania na Mikuláša predstavením niektorých regiónov Slovenska. O tvorivosti žiakov sme sa mohli presvedčiť už viackrát a nesklamali nás ani dnes. Predstavili nám regióny Spiša, Šariša, Oravy, Liptova a Kysúc. Po programe sa všetci žiaci rozišli do tried, kde ich už čakala sladká odmena v podobe mikulášskych balíčkov. O tom, že prezentácia regiónov bola naozaj úspešná, svedčia zábery na našej školskej stránke.

HÁDANKY

Stojí, stojí pri dome,
v snehobielej nádhere.
Usmieva sa veru hej!
Metla v ruke snehovej.
Čo je to?

Letia, letia hviezdy biele,
čipkované všetky celé.
Veľa ich je na stráni.
Chytíš – voda na dlani.
Čo je to?

Zajko k nemu pribehol,
pod ihličie hneď vbehol.
Tam sa schová pred zimou,
pred tou bielou perinou!
Čo je to?
(Kailuhens, hens, kečmorts)

Vianočný punč pre deti

POTREBNÉ PRÍSADY

500 ml džúsu z červeného hrozna, 1l jablkového džúsu, klinčeky, celá škorica, pomarančová kôra, trocha citrónovej šťavy

POSTUP PRÍPRAVY

Džúsy zohrejeme pridáme všetky ingrediencie a necháme postáť. Punč je možné urobiť iba z jablkového džúsu, alebo zmeniť pomer džúsov podľa chuti...

Počas Vianoc myslíme na našich najbližších, ale isto aj na kamarátov, s ktorými sme dlho neboli v kontakte, a radi by sme sa im všetkým pripomenuli. Možno práve tým, že im pošleme úprimný vianočný pozdrav. Či už formou pohľadnice alebo SMSky.

Anjeli: Janka Šprláková, 3.ročník

Príbeh o kráľovnej a obojakých spoluhláskach

Raz ráno sa kráľovná prebudila na čudný šuchot a smiech v jej izbe. Zavolala služobníkov, aby prehľadali jej izbu. Našli len myš, ktorú nemohli chytiť a za skriňou malé písmenká, ktoré sa chichotali. Tie písmenká sa volali b, m, p, r, s, v, z, f. Sluhovia boli veľmi prekvapení, keď našli tie čudné veci. Sluhovia sa ich opýtali: „ Kto ste a čo tu chcete?“ Ony na to: „ My sme obojaké spoluhlásky!“ No sluhovia zas: „S kým ste tu prišli?“ Spoluhlásky na to: „S vybranými slovami a samohláskami, ale po ceste sme ich stratili!“ Zrazu nastalo hrobové ticho a o chvíľu začala kráľovná veľmi kričať. Všetci sa zľakli a začali sa obávať o princeznú a kráľovnú. Sluhovia rýchlo bežali do kuchyne za kráľovnou. A našli ju tam s princeznou, ktorá sa tam hrala so samohláskami. Kráľovná sa zľakla a povedala: „Ihneď ich odtiaľ vyveďte!“ Princezná nechcela, aby odišli, tak sa s nimi rozlúčila a išla ich odprevadiť so sluhami. Kráľovná sa pozerala z okna a dojalo ju to, ako všetci odchádzajú smutní. Aj princezná bola veľmi smutná. Tak prikázala sluhom nech sa idú pozrieť na tortu či je v poriadku. Sluhovia išli a našli na tanieri, na ktorom bola torta pre princeznú, ležať pár slov. Spomenuli si na obojaké spoluhlásky ,čo im povedali, že prišli s vybranými slovami. Spýtali sa: „Vy ste vybrané slová?“ Oni odpovedali, že áno. No vyhodili ich z paláca. Ako cestovali, boli celý čas hladné iba písmenká. Ale vybrané slová boli nasýtené, lebo zjedli celú tortu. Nemali ani kde bývať, tak ich kráľovná zavolala späť. Dala sa im najprv napiť a najesť. Povedala im, nech jej pomôžu s pár vecami: najprv odchytiť myš v jej izbe, potom pomôcť upiecť tortu a ďalej navariť rizoto z ryže. Písmenká všetko urobili, čo chcela kráľovná ,a potom im dala čo chceli ony. Byt, v ktorom mohli bývať. A ten byt bol tesne vedľa paláca. A tak žili všetci šťastne, až kým nepomreli. **L. Brnušáková 6.B**

Túžba lietať
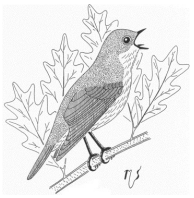
Kde bolo tam bolo, bol raz jeden les. V tom lese žilo veľa zvierat, medzi nimi aj veľká zajačia rodinka. Žili v nej otec zajac, mamka zajačica a malé detičky zajačiky. Otec zajac sa bál o svoju rodinu, tak každý deň hľadal pre ňu nové miesta, kde by sa jeho rodina najedla a v prípade potreby aj skryla pred nepriateľmi.
V celom lese nebolo miesto, po ktorom by nebol prešiel člen zajačej rodiny. Otec zajac rozmýšľal ,ako by si svoju prácu uľahčil. Bol sa poradiť so všetkými múdrymi členmi lesa ale na nič neprišiel.
Jedného dňa ako tak ležal s plným bruškom na čistinke, všimol si nad hlavou niečo čierne, ako nečujne plachtí po oblohe. Keď sa prizrel lepšie, videl že je to slávik. Vtedy dostal dobrý nápad. Utekal sa s nim zveriť mamke zajačici.” Mamka zajačica,“ kričal od diery brlohu zadychčaný od behu, „dostal som úžasný nápad ,ktorý by mi uľahčil prácu“. „Tak mi ho povedz,“ nedočkavo odpovedá mamka zajačica. „Dnes na lúke som videl na oblohe slávika, ako lietal a hľadal si potravu.“ Čo keby som sa aj ja naučil lietať, potom by sme sa nemuseli každý deň sťahovať na iné miesto.“ „Dobrý nápad,“ povie mamka zajačica. „Jednoducho by som vyletel na oblohu a pozrel sa či na nás alebo na deti nečíha nebezpečenstvo,“ rozmýšľa otec zajac. Keď nastal druhý deň, otec zajac chodil od rána ponorený v myšlienkach. Mamke zajačici to nedalo a opýtala sa: „Otec zajac, čo ti je ? Pozri, od rána chodíš zadumaný“. „Ale, to nič ,len rozmýšľam ,ako by som sa naučil lietať“. „ Už si sa opýtal slávika“, začudovane sa pýta mama zajačica. „ Ešte nie , a ďakujem že si mi to pripomenula, dnes sa ho opýtam,“ odpovie otec zajac a vybehne von. Otec zajac sa pobral na čistinku. Keď uvidel slávika ,hneď naňho zavolal: „Slávik, máš chvíľočku, potrebujem sa niečo opýtať,“ kričí otec zajac. „Pre teba si nájdem čas vždy,“ odpovie slávik a pristane na konári nad zajacom. „Len by som chcel vedieť, či je ťažké lietať,“ pýta sa otec. „No, podľa mňa je, naučil som sa to rýchlo a ani to pre mňa nebolo ťažké , mamka nás to naučila hneď po narodení“, hovorí vtáčik. „Aha , takže by som sa to mohol naučiť aj ja,“ povie radostne otec zajac. „ A ešte mi povedz odkiaľ sa najlepšie učí lietať.“ „ No, zo stromu predsa,“ povie slávik. „ Tak ďakujem,“ povie otec zajac v behu. „V lese je stromov dosť,“ rozmýšľa otec zajac . „A keď začať tak hneď“. Pribehol k najbližšiemu stromu a skúša naň vyliezť. Všetci vieme, že odkedy je zajac zajacom , nikdy na strom nevyliezol. Nuž ani otec zajac nevyliezol na strom a nenaučil sa lietať. Smutný prišiel do brlohu. „Čo sa stalo,“ pýta sa mamka zajačica. „Nuž , lietať som sa nenaučil,“ mrmle otec zajac. „ A na čo by ti bolo lietanie , veď behanie ti aj tak ide najlepšie“. Otec zajac sa potešil slovám mamky zajačice. Už viac o lietaní nerozmýšľal a ani za ním nesmútil.
Keď raz pôjdete do lesa a uvidíte v ňom bežať zajaca, spomeňte si na to ,ako sa raz otec zajac učil lietať. ***V. Páčilová,7.roč.***